දෙවියන් වහන්සේගේ කිතුණු සභාව

අංක **F040**

නව ගිවිසුම පිළිබඳ විවරණය: පෙරවදන

(සංස්කරණය 1.0 20210509-20210509)

අළුත් ගිවිසුමේ ආරම්භයේ පසුබිම.

දෙවියන් වහන්සේගේ කිතුණු සභාව
තැ.පෙ. අංක 369, වෝඩ්න්, ඒ සී ටී 2606, ඕස්ට්‍රේලියාව
විද්‍යුත් තැපැල් : secretary@ccg.org

(ප්‍රකාශන හිමිකම © 2001 වේඩ් කොක්ස්)

මෙම ප්‍රකාශයෙහි සඳහන් කරුණු වෙනස් කිරීමකින් හෝ මකාදැමීමකින් තොරව සම්පූර්ණයෙන්ම පිටපත් කර ඇත්නම්, ප්‍රකාශකයාගේ නම, ලිපිනය සහ මෙහි ප්‍රකාශන අයිතිය සඳහන් කරමින් නිදහසේ පිටපත් කර බෙදා හැරිය හැක. බෙදා හරින ලද පිටපත් ලබන්නන්ගෙන් කිසිදු ගාස්තුවක් අය නොකෙරේ. ප්‍රකාශකයාගේ හිමිකම් කඩ නොකර, මෙහි අඩංගු විවේචනාත්මක සහ විචාරාත්මක කරුණු සම්බන්ධව කෙටි සමාලෝචන ඇතුලත් විය හැක.

මෙම පත්‍රිකාව ලෝක ව්‍යාප්ත වෙබ් පිටුවෙන් ලබා ගත හැක:
http://www.logon.org සහ http://www.ccg.org

නව ගිවිසුම පිළිබඳ විවරණය: පෙරවදන

පූර්විකාව

නිශ්චිත සැලසුම් සහ අරමුණක් ඇතිව දෙවියන් වහන්සේ මැවිල්ල පිහිටුවා ඇති බව දැන් පැරණි ගිවිසුම ලෙස වර්ග කර ඇති ශුද්ධ ලියවිලි මගින් අපි දැක තිබේ. ලෝකය දෙවියන් වහන්සේ විසින් මවන ලද අතර අපට යෝබ් 38: 4-7 හි පවසා ඇති පරිදි දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයන් සියල්ලෝම මැවිල්ලට පැමිණ සිටින ලෙසට කැඳවනු ලැබීය. මෙය හැඳින්වූයේ "එකල තිබූ ලෝකය" ලෙසිනි (2 පේතෘස් 3:5-6). ඒ ලෝකය *තෝහු* සහ *බෝහු* විය, නැතහොත් යම් කාරණයක් නිසා පාළුවී සහ හිස්වී තිබිණි. යෙසායා පවසන්නේ දෙවියන් වහන්සේ එය එසේ නිර්මාණය නොකළ බවයි (යෙසායා 45:18). මෙම අනුපිළිවෙල *බයිබලය පිළිබඳ විවරණය ඉදිරිපත් කිරීම* යන්නෙහි විස්තර කර ඇත. යෝබ් පොත, බොහෝ විට බයිබලයේ පළමු පොත විය හැකි අතර, පෙනෙන පරිදි එය මෝසෙස් විසින් ලියන ලද්දක් විය හැකිය, නැතහොත් ඔහුව ඊජිප්තුවෙන් නෙරපා හැරීමෙන් පසු ඔහුගේ ජීවිතයේ දෙවන අදියරේදී මිදියන් දේශයට ගිය විට ඔහුගේ මාමණ්ඩිය වන මිදියන්හි පූජක ජෙත්‍රෝගේ උපදෙස් මත ඔහු විසින් සම්පාදනය කරන ලද්දකි. මෙම අනුපිළිවෙල සහ දළ සටහන *බයිබලය පිළිබඳ විවරණය ඉදිරිපත් කිරීම (F000)* යන පාඨ ග්‍රන්ථයේ විස්තර කර ඇත.

දෙවියන් වහන්සේගේ සියලු පුත්‍රයන් හට දෙවියන් වහන්සේගේ සිංහාසනයට ප්‍රවේශය තිබූ අතර සාතන්ද ඔවුන් අතර සිටියේය (යෝබ්. 1:6; 2:1). පෘථිවිය පාළුවී හිස්ව තිබුනායින් පසු, ස්වර්ගයේ සහ පෘථිවියේ පරිපාලනය (කොලොස්සි 1:15) නැවත සකස් කිරීමක් සිදු විය; එලෝහා විසින් පණිවිඩකරු (දේවදූතයා) නැමති තානාන්තරයක් නිර්මාණය කළේය. උත්පත්ති 1:2 - 2:24 දක්වා පරිච්ඡේද මගින් අපට පෙනෙන පරිදි, මෙම යුගය යටතේ පෘථිවිය යථා තත්ත්වයට පත් කිරීම සඳහා යේසුස් ක්‍රිස්තුස් ලෙස අප දන්නා එලෝහිම් යන තැනන්වහන්සේව යවන ලදී. උත්පත්ති 3 වන පරිච්ඡේදයෙන් අපට පෙනෙන්නේ, සාතන් පාලනය භාරව සිටි බවත් ඒව ව පරීක්ෂාවට ලක් කළ බවත් එතැන් සිට ආදම්ගේ වැටීමත් සමඟ පාපය ලෝකය තුලට ඇතුළු වූ බවත් එතැන් සිට මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ වැටීමත්, ප්‍රධානියාගේ සහ වර්ගයාගේ වැටීමත් සමඟ මරණයත් ඇතිවූ බවත්ය (*මුල් පාපය පිළිබඳ මතය I කොටස: ඒදන් උයන (අංක 246)* සහ *මුල් පාපය පිළිබඳ මතය II කොටස: ආදම්ගේ පරම්පරා (අංක 248)* බලන්න).

මිනිසා මැවීමේ පළමු අවධියට බාධා ඇතිවී මිනිසා සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී ගිය පසු, නෝවාගේ පුත්‍රයන් පෘථිවිය නැවත ජනාකීර්ණ කළෝය. ඔවුන් ජාතීන්ට බෙදී ගොස් දෙවියන් වහන්සේගේ ගර්භය වූ පුත්‍රයන් හැත්තෑ දෙනාට වෙන් කරන ලද අතර, තවමත් පිහිටුවා නොතිබුණු ඊශ්‍රායෙල් ජාතිය, මෙසියස් ලෙස හැඳින්වීමට නියමිත එලෝහිම් හට වෙන් කරන ලදී. මෙම පිළිවෙල ද්විතීය කථාව 32 හි විස්තර කර ඇත. 8 වන පදයේ සඳහන් ලෙස මෙන්ම සෙප්ටුඅජන්ට් (LXX) සහ මළ මුහුදේ ලියවිලිවල (DSS) සඳහන් ලෙස එය දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයන්ට වෙන් කර ඇති බව අපට පෙනේ. එම කරුණ සත්‍යාපනය කර සංශෝධිත සම්මත අනුවාදයෙහි ඇතුළත් කර ඇත. මසොරෙටික් පාඨයන් වංචනික ලෙස වෙනස් කර, ඊශ්‍රායෙල් පුත්‍රයන් යනුවෙන් සඳහන් කරමින් නව ගිවිසුමේ සියලුම මුද්‍රිත සංස්කරණ තුල ඇතුළත් කර ඇත.

බයිබලය පිළිබඳ විවරණයේ හැඳින්වීමේ සිට අපි මැවීමේ අරමුණ (*එලෝහිම් ලෙස තෝරා පත්වීම (අංක 001)*; *ගැලවීමේ සැලැස්ම (අංක 001A)* සහ *දෙවියන් වහන්සේගේ නීතිය (L1)* හා සමග බැඳී ඇති *දෙවියන් වහන්සේගේ ගිවිසුම (අංක 152)* දකින්නෙමු.

මැවීම නිම කිරීමට සැලසුම් කල කාල රාමුව නිර්ණය කර යම් නියමයන් අනුව සත්කාරකයාට ලබා දෙන ලදී. *යුගයේ සංක්ෂිප්ත කාලසටහනේ (අංක 272)* හි අප දකින ආකාරයට කාල රාමුව අනාගතවක්තෘවරුන්ට ලබා දී ඇත; *ලෝක යුද්ධ සහ නැගෙනහිර රජවරුන්ගේ කාලසටහන (අංක 272B)* සහ රජවරුන්ගේ පාලනය කථා මාලාවේ: *රජවරුන්ගේ පාලනය I කොටස: සාවුල් (අංක 282A)*; *රජවරුන්ගේ පාලනය II කොටස: දාවිත් (අංක 282B)*; *රජවරුන්ගේ පාලනය III කොටස: සාලමොන් සහ දාවිත්ගේ යතුර (අංක 282C)*; *රජවරුන්ගේ පාලනය IIIB කොටස: දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාව ලෙස මිනිසා (අංක 282D).*

කාල රාමුව සමඟ කටයුතු කිරීම සඳහා සෑම අනාගතවක්තෘවරයෙකුටම අනාවැකියේ නිශ්චිත කොටසක් ලබා දී තිබුණි.

එසකියෙල් සහ දානියෙල් විසින් පද්ධතියේ අනුපිළිවෙල අවසාන දින වලට සම්බන්ධ කිරීමට නියමිතව තිබුණි (*ඊජිප්තුවේ වැටීම: පාරාවෝගේ කැඩුණු ආයුධ පිළිබඳ අනාවැකිය (අංක 036)*, සහ *ඊජිප්තුවේ වැටීම II කොටස: අවසාන යුද්ධයන් (අංක 036_2)* බලන්න).

දානියෙල් හට දේවමාලිගාවේ, එනම් අප දේවමාලිගාව වන දෙවියන් වහන්සේගේ නව අධ්‍යාත්මික දේවමාලිගාව, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහ ස්වර්ග සේනාවන්ගේ දෙවන පැමිණීමේ කාලය දක්වා

ප්‍රතිසංස්කරණය සහ වැටීම පිළිබඳ අනාවැකිය සමඟින් ව්‍යාජ නැතහොත් බබිලෝනීය පද්ධතිවල රාජ්‍යයන් සහ අධිරාජ්‍යයන්ගේ අනුපිළිවෙල ලබා දෙන ලදී, (*දානියෙල් පිළිබඳ විවරණ (F027, F027i; F027ii; F027iii; F027iv, F027v; F027vi; F027vii; F027viii; F027ix; F027x; F027xii; F027xii; F027xii; F027xiii*) බලන්න).

යෙරෙමියා හට ගොඩනැගීමට සහ කඩා දැමීමට බලය ලබා දුන් අතර ඔහු මෙසියස් වහන්සේගේ පැමිණීම සහ සභාවේ ශුද්ධවන්තයින් පිහිටුවීම සහ මෙසියස් වහන්සේගේ පූජාව පිළිබඳ විස්තර ලබා දුන්නේය. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව දේවමාළිගාවේ පූජා කරන විට අනාගතවක්තෘවරුන් ඒ පිළිබඳ දැනගෙන එහි බලා සිටියේ එම හේතුව නිසාය.

දාන් එප්‍රායිම්ගේ අවසාන අනාගතවක්තෘවරයාගේ විස්තර යෙරෙමියා 4:15-27 හි සහ සහශ්‍ර ක්‍රමයට පෙර අවසාන විනාශයද යෙරෙමියා ලබා දුන්නේය. මෙම අනාවැකිය මෙසියස් වහන්සේ මනුෂ්‍ය ආකාරයෙන් මෙලොවට පහළ වීමේදීද අවබෝධ කර ගත් අතර, එබැවින් ඔවුන් ශුභාරංචියේ සඳහන් "එම අනාගතවක්තෘවරයාද" යන්න පිළිබඳ ප්‍රශ්නයද ඇති විය.

එසේම අනාගතවක්තෘ යෙසායාද මෙසියස් වහන්සේගේ පැමිණීම සහ එතුමාගේ කාර්යය තුලදී එතුමාගේ කැපකිරීම ගැනද පුරෝකථනය කළේය. මෙය පසුව ඔවුන්ගේ අභාවය සහ ආදේශනය ගැනද පුරෝකථනය කළේය. දෙවන නික්මයාම (65 පරිච්ඡේදය) සහ මරණයේ වේදනාව පිළිබඳ නීතිය සහ දින දර්ශනය ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කිරීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම ද ඔහු පුරෝකථනය කළේය (යෙසායා 66:23-24). යක්ෂයන්ගේ උසිගැන්වීම මත පූජකයන් විසින් යෙසායාව වචනානුසාරයෙන් අඩකින් කපා දැමුවේ එම හේතුව නිසාය (*අනාගතවක්තෘවරුන්ගේ සහ ශුද්ධවන්තයන්ගේ මරණය (අංක 122C)* සසඳා බලන්න).

අනාගතවක්තෘවරුන් දොළොස් දෙනා අනුපිළිවෙලට වඩා සංකේත, එනම් අනාගතයේ උසස් යමක් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා දෙවියන් විසින් පෙන්වන ලද සංකේතයකක් සහ ප්‍රති-සංකේත සමඟ කටයුතු කළ යුතු වූ අතර විසිවන සහ විසිඑක්වන සියවස්වල සිට අවසාන අදියරේදී මෙසියස් වහන්සේගේ නැවත පැමිණීමේ අනාවැකි සහ කාල අනුපිළිවෙල සමඟ කටයුතු කිරීමට සිදු විය.

බයිබලයේ කාල රාමුවේ සමස්ත සැලැස්මේ පිටපත සතියේ පළමු දිනය වූ ඉරිදා සිට සතියේ දින හය තුළ මැවිල්ලේ අවසානය දක්වා වූ සිකුරාදා දින දක්වා ක්‍රියාත්මක වූ අතර හත්වන දින මෙසියස් වහන්සේගේ සබත් සහශ්‍ර රීතිය විය. වසර හයදහසක් අවසානයේ මෙසියස් වහන්සේ නැවත පැමිණ යක්ෂයන්ව ටාටරෝස් වෙත සීමා කරන අතර දෙවියන් වහන්සේ *පළමු නැවත නැඟිටීම (අංක 143A)* සඳහා සාන්තුවරයන් පරිවර්තනය කරන අතර ජුබිලි විසි ගණනේ හත්වන සහ අවසාන අවුරුදු දහසේ, එනම් 2027 සිට 3027 දක්වා *දෙවන නැවත නැඟිටීම (අංක 143B)* සිදු වේ. එම හේතුව නිසා යක්ෂයින් විසින් බාල් නමස්කාර කිරීමේ සතියේ ශුද්ධ දිනය ලෙස ඉරිදා හඳුන්වා දුන් අතර ජාතීන්ගේ මනසෙහි ගැලවීමේ සැලැස්ම කඩාකප්පල් කිරීම සඳහා එය ක්‍රිස්තියානි ධර්මයට ඇතුල් කරන ලදී.

දෙවන නැවත නැඟිටීම සහ මහා ධවල සිංහාසන විනිශ්චය (අංක 143B) යෙසායා 65:20 හි සඳහන් 100 වසරක කාලය තුළ සිදුවනු ඇත.

ව්‍යවස්ථාව සහ කරුණාව

ධර්මිෂ්ඨකම සඳහා ව්‍යවස්ථාව අවශ්‍ය බව අනාගතවක්තෘවරු තේරුම් ගත් නමුත් ශුද්ධ ආත්මය ලබා නොදුන්නොත් එය පිළිපැදිය නොහැක. කෙසේ වෙතත්, ශුද්ධ ආත්මය, දෙවියන් වහන්සේගේ මඟ පෙන්වීම යටතේ නිකායේ ප්‍රධානීන්ට සහ අනාගතවක්තෘවරුන්ට පමණක් දෙන ලදී. යාකොබ්ගේ පෙළපතින් එන පව් රහිත ගැලවුම්කරුවෙකුගේ පූජාව (ගණන් කථාව 24:17) කරනකොටගෙන දෙවියන් වහන්සේගේ කරුණාව තුළින් ශුද්ධ ආත්මය මනුෂ්‍ය වර්ගයාට ලබා දිය යුතු බව අනාගතවක්තෘවරු තේරුම් ගත්හ. ඔවුන් සැබවින්ම සේවය කරන්නේ තමන් කෙරෙහිම නොව තෝරාගත් සාන්තුවරයන්ට බව අනාගතවක්තෘවරු දැන සිටියහ. පේදුරු මේ පිළිබඳව 1 පේදුරු 1:10 සහ එයට පසු පදයෙහි සඳහන් කරන අතර එය *1 පේදුරු පිළිබඳ විවරණයේ (F060)* ඇත.

මෙම ක්‍රියාවලිය *හැඳින්වීම (F000)* හි විස්තර කර ඇත. ශුද්ධ ආත්මය සහ කරුණාව සහ ව්‍යවස්ථාවේ ක්‍රියාකාරීත්වය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන පත්‍රිකා වන්නේ (*අංක 117*) (*අංක 082*) (*අංක 096*) (*අංක 096B*) සහ (*අංක 200*) වේ.

එලෙසම ඇන්ටිනොමියානුවාදයේ සහ බාල් නමස්කාරයේ ව්‍යාජ ව්‍යුහය සභාවට ඇතුළු වී මූලධර්ම දූෂිත කිරීමට පටන් ගත් ආකාරය සහ විශේෂයෙන් පාවුල් සහ ප්‍රේරිතයන් විසින් ව්‍යවස්ථාව පිලිනොපැද්ද බවට ඇති බොරුව පිළිබඳව අපි පාඨයන් සමග බලමු (*පාවුළු: පළමු කොටස පාවුල් සහ ව්‍යවස්ථාව (අංක 271)* සසඳා බලන්න).

මෙසියස් වහන්සේගේ නැවත පැමිණීමෙන් පසු මුළු ලෝකයම *දෙවියන් වහන්සේගේ නීති (L1)* වලට කීකරු වන බව ශුද්ධ ලියවිල්ලෙන් පැහැදිලිය. ඔවුන් *දෙවියන් වහන්සේගේ දින දර්ශනය (අංක 156)* අනුගමනය කරනු ඇත. මරණයේ වේදනාව මත පවා සබත සහ නව සඳ සැමරීමට ඔවුන්ට බල කරනු ඇති (යෙසායා 66:23-24) අතරම දෙවියන් වහන්සේගේ මංගල්‍යයන් (සෙකරියා 14:16-19) මරණයේ වේදනාව තුල සැමරීමටත්, එමෙන්ම ඊජිප්තුවේ වසංගත සැමරීමත් සිදුවේ. එසේම බබිලෝනීය ක්‍රමවල මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය සහ ඉරිදා නමස්කාරය, *නත්තල් සහ පාස්කු (අංක 235)* ඇතුළු සූර්ය සහ අභිරහස් ඇදහීම් වලින් සියලු ජාතීන් ඉවත් කරනු ඇත.

සීනයිහිදී මෝසෙස්ට ව්‍යවස්ථාව ලබා දුන්නේ මෙසියස් වහන්සේ බවත් ඔහු සහ අපෝස්තුළුවරුන් සහ දෙවියන් වහන්සේගේ සැබෑ සභාව ශතවර්ෂ ගණනාවක් පුරා ව්‍යවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන්ම පිළිපැද්ද බවත් ඔවුන්ව ව්‍යාජ කිතුණුවන් විසින් මරා දමන ලද බවත් එසේ මරා දැමුවේ ව්‍යවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන්ම පිළිපැදීම සහ ඔවුන් තුල පවතී කීකරුකම නිසා බව අපි ශුද්ධ ලියවිල්ල තුලින් දැක ඇති අතර එමෙන්ම අපෝස්තුළුවරුන්ගේ පාඨවලින්ද එය අපි දකිමු.

අපොස්තුළුවරුන් යටතේ සභාවේ ශුද්ධ ලියවිල්ල

ශුද්ධ ලියවිලි නිර්ණය කර ඇත්තේ ශුද්ධ ලියවිලි හෝ බයිබල් වලින් සමන්විත පොත් එකතුවකින් වන අතර ක්‍රි.පූ. 323 දී එස්රාගේ මරණයේදී නිර්ණය කල පරිදිය. (*බයිබලය (අංක 164)* බලන්න). එම හෙබ්‍රෙව් පාඨ, *රෝමය සමඟ යුද්ධය සහ දේවමාළිගාවේ වැටීම (අංක 298)* දක්වා දේවමාළිගාවේ රඳවා තබා ඇත. එම පාඨ ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියාවේදී හැත්තෑව (LXX) විසින් පාරාවෝගේ මඟපෙන්වීම මත එහි පුස්තකාලයට ඇතුළත් කිරීම සඳහා ග්‍රීක භාෂාවට පරිවර්තනය කරන ලදී. මැසොරෙටික් පාඨය (MT) දේවමාළිගාව වැටීමෙන් පසුව බොහෝ කාලයක් යනතුරු නොපැවතුනි. මේ අනුව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සහ සභාව සෙප්ටූඅජින්ට් (LXX) යනුවෙන් හැඳින්වෙන හෙබ්‍රෙව් බයිබලයේ ග්‍රීක පිටපතක් සහ හෙබ්‍රෙව් සහ ඇරමයික් පාඨ භාවිතා කළහ. ක්‍රිස්තු වර්ෂ 70දී රෝමවරුන් විසින් එම පාඨයන් ඉවත් කර රෝමයට ගෙන යන ලද අතර තුන්වන සියවස වන තෙක් ඒවා ආපසු ලබා නොදුන්නෝය. ඒවා ආපසු භාර දුන් විට එවකට භාවිතා කළ පාඨයන්ට සාපේක්ෂව වෙනස් කිරීම් ගණනාවක් සිදු කර ඇති බව රබ්බිවරුන් නිරීක්ෂණය කළහ. මෙම වෙනස් කිරීම් මෑත කාලය වන තුරුම අලුත් ගිවිසුමේ පාඨ වලද සිදු විය. කෙසේ වෙතත් මුල් පාඨවලින් වෙනස් වූ වාර්තා අප සතුව ඇත. (*බයිබලයේ ව්‍යාජ සහ එකතු කිරීම්/වැරදි පරිවර්තන (අංක 164F)* බලන්න).

(එලෙසම *(අංක 164B) ශුද්ධ ලියවිල්ලේ චෝදනා ලද ප්‍රතිවිරෝධතා*; *ශුද්ධ ලියවිල්ල සම්මත සදාචාර නීති වලට විරුද්ධ බවට ප්‍රචාරය කිරීමෙන් ක්‍රිස්තියානි ධර්මය විනාශ කිරීම (අංක 164C)*; *දෙවියන්ගේ නීතිය සදාචාර නීති වලට විරුද්ධ බවට ප්‍රචාරය (අංක 164D)*; *බව්තීස්මය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම (අංක 164E)*; *ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ තත්වයට අදාළ ව්‍යාජ සහ වැරදි පරිවර්තන (අංක 164G)* ද බලන්න)

පාඨයන්ගෙන් අපි දකින පරිදි, පළමු ශතවර්ෂයේ කිසිදු අවස්ථාවක කිසිදු ප්‍රේරිතයෙකු යටතේ ව්‍යවස්ථාවෙන් සහ විධිමත් ලිඛිත ප්‍රකාශයෙන් ඈත් වීමක් සිදු නොවීය (මතෙව් 5:17 බලන්න). සමස්ත ක්‍රිස්තියානි සභාව විසින් සබත් දිනයන්, නව සඳ සහ මංගල්‍ය දිනයන් සහ ශුද්ධ දින, එනම් 14 අබීබ් හි ස්වාමීන්ගේ සන්ධ්‍යා භෝජනය ඇතුළුව පාස්කු උත්සවය සහ අබීබ් 15-21 මුහුන් නොදැමූ රොටි මංගල්‍යය, පසුව පෙන්තකොස්ත නැතහොත් සති මංගල්‍යය, සබත් සහ ඉරිදා; සහ හොරණෑ, සමාව දීම සහ හත්වන මාසයේදී කූඩාරම් මංගල්‍යය ඇතුළුව දේවමාළිගා දින දර්ශනය තබා සිටි බව වටහා ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ. (*දෙවියන් වහන්සේගේ දින දර්ශනය (අංක 156)* බලන්න).

ව්‍යවස්ථාව සහ විධිමත් ලිඛිත ප්‍රකාශයන් ඉවත් කිරීමට කිසි විටෙක උත්සාහ නොකළ බව ශුද්ධ ලියවිල්ලෙන් සහ නව ගිවිසුමේ පාඨවලින් අපට පෙනෙන අතර, *දෙවියන් වහන්සේගේ දින දර්ශනය (අංක 156)* ඇතුළු ව්‍යවස්ථාව මෙසියස් වහන්සේගේ නැවත පැමිණීමේදී නැවත ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කරන බව අනාගතවක්තෘවරුන් පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කර ඇත. එලෙසම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ප්‍රකාශ කළ පරිදි ශුද්ධ ලියවිල්ල බිඳ දැමිය නොහැක (ශු. යොහන් 10:34-36).

පළමු සියවසේ හෝ දෙවන සියවසේ සභාවේ සහ රෝමයේ පවා ස්වර්ගය සහ නිරය පිළිබඳ සංකල්පය කිසි විටෙක සැලකිල්ලට ගැනීමක් නොතිබූ අතර, ජස්ටින් මාටිර් (ක්‍රි.ව. 154 පමණ) ගෙන් අපට පෙනෙන පරිදි, ඔවුන් මිය ගිය විට ඔවුන් ස්වර්ගයට ගිය බව පවසන ඕනෑම කෙනෙක් කිතුනුවකු නොවීය (Dial. LXXX). එය මිථ්‍යාදෘෂ්ටික බාල් නමස්කාර කරන්නන්ගෙන් පැමිණි ව්‍යාජ කිතුනුවන්ගේ ධර්මයකි.

ක්‍රි.ව. 111 සිට රෝමය විසින් සබත් දිනයට සමගාමීව ඇටිස් සහ මිත්‍රාස් හෝ සෝල් ඉන්වික්ටස් එලගාබාල් හි බාල් නමස්කාරකයන්ට ආයාචනා කිරීමට සහ ඔවුන්ගේ ජනතාව ආකර්ෂණය කර ගැනීමට එය ආරම්භ කරන තෙක්, ඉරිදා නමස්කාරය වැනි දෙයක් ක්‍රිස්තියානි ධර්මයේ නොතිබුණි. එලෙසම ක්‍රි.ව. 154 වන තෙක් ඇනිසෙටස් යටතේ රෝමයේ පාස්කු දේවතාවියගේ උත්සවය ඇතුළත් කර නොතිබූ අතර, එම නමස්කාරය *ක්වාර්ටෝඩෙසිමන් ආරවුල් (අංක 277)* සහ ක්‍රිස්තු වර්ෂ 192 දී රෝමයේදී වික්ටර් විසින් බලහත්කාරයෙන් ඇති කරන ලද ආගමික නිකාය භේදයටද හේතු විය. මෙය *ඒකීය / ත්‍රිත්ව යුද්ධ (අංක 268)* වෙත මගපෙන්වනු ලැබීමටද හේතු විය. කෙසේ වෙතත්, මෙය පළමු සියවසේ සභාවේ පවා නොසලකා හැර තිබිණි. පළමු ශතවර්ෂයේ සභාවේ ඉරිදා නමස්කාරය තිබුනේ යයි කීමට උත්සාහ කරන වත්මන් කටයුතු තනිකර ප්‍රබන්ධ පමණක් වන අතර *ද්විතීයිකවාදය සහ ත්‍රිත්වවාදය (අංක 076)* හෝ එකිනෙකට වෙනස් *දෙවිවරුන් දෙදෙනෙකු (අංක 076 බී)* ප්‍රවර්ධනය කරයි. හතරවන ශතවර්ෂයේ සිට ඇතානාසියානුවන් සහ පසුව පස්වන සියවසේ සිට ත්‍රිත්වවාදීන්, දෙවියන්ගේ එකමුතුකම ප්‍රකාශ කරන සහ ත්‍රිත්වයේ මූලධර්මය ප්‍රතික්ෂේප කරන සභාවට පීඩා කිරීමට පටන් ගත්හ (*දෙවියන් වහන්සේගේ සබත පවත්වන සභාවන්ගේ හතරවන ආඥාව සම්බන්ධ භූමිකාව (අංක 170)* බලන්න).